

Forfatter: Rose, Christopher Pauli

Titel: BREV TIL: Generalkrigsdirektoriet FRA: Rose, Christopher Pauli (1765-03-uu)

Citation: Rose, Christopher Pauli: "BREV TIL: Generalkrigsdirektoriet FRA: Rose, Christopher Pauli (1765-03-uu)", i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 22. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000021.pdf> (tilgået 08. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL GENERALKRIGSDIREKTORIET.

[1765, Marts.]

En udi den dybeste Elendighed og Bedrøvelse nedstyrtet Fader seer sig nødtvungen for det Høylovlige General-Krigs-Directorii retfærdige Jndsigt at frembære denne sin væmodigste og med uendelige tusende Taare ledsagede Klagemaal over den hannem af en herudi Staden sig opholdende Capitain Falkenskiold [udviste] uartige og meget uanstændige Begegnelse, som bestaaer i følgende:

Mandagen d : 11te hujus bliver jeg om Aftenen paa det Kongelig Danske Theatro af Hans Høygrevelige Excellence Hr. Greve af Laurvigen inviteret med ham at soupe til Marechal, og siden ieg i den sidste Comedie intet havde at bestille, og S: T: Greven sagde ey at ville opholde sig paa Skue Pladsen for at see samme sidste Comedie eller Balletterne, befalede hand mig, saa snart som mueligt at indfinde mig, hvilket ieg og underdanigst adlydede. Jeg kom altsaa i et Sælskab, som bestoed af de tvende s. 23Herrer Commandeur-Capitainer Hogland og Steffensen samt Hr. Capitain Falkenskiold. Lidet derefter indfandt sig S: T: Greve af Laurvigen, som strax erklærede, at det gjorde ham ondt, hand ey kunde blive der, siden hand var bleven ansagt til Hans Mayestets Kongens Tafel, hvorpaa Greven et Quarters Tiid efter tog bort. Soupeen gik da til den sædvanlige Tiid for sig. Langt ud paa Aftenen indfandt sig en Domestique hos Capitain Falkenskiold ved Bordet med en Compliment fra Greven, som undskyldte sig, ey at kunde have den Ære at see Sælskabet, som hand ved sin Bortgang havde lovet, siden en vis Minister paa Slottet, da hand var staaet op fra Kongens Tafel, havde overtalt ham til at blive hos sig. Lidet derpaa gaaer Capitain Falkenskiold ud af Døren og strax kommer ind igien med nogle Papirer i Haanden og siiger til mig: her er et Brev til Dem, hvorpaa han flyer mig et Brev forseglet med det Falkenskioldske Vaaben, og Udskrift: Til Hr. Rosse, bad mig brække og læse samme. Da jeg nu blev vaer, at Brevet var uden Underskrift og i det franske Sprog, samt ved at giennem læse den første halve Siide erfarede, at der var en meget skammelig Gierning udøvet imod mig, ved det at min Datter fra mig var bortrøvet, blev ieg uden for mig selv, kastede Brevet fra mig i største Vrede og spurte, hvem der havde skrevet dette infame Brev, hvorpaa hand, Capitainen, svarede: Læs kun Brevet igiennem med Koldsindighed, ieg skal have endeligt Svar derpaa, og naar De svarer, som De bør, og jeg formoder, da skal dette Papiir, pegende paa et aabent Document, som laae ved den venstre Siide af hans Tallerken, forklare Dem, fra hvem Brevet er, samt tillige fornøye Dem. Hvorpaa ieg blev meget forbitret, sprang op fra Bordet, tog min Hat og Kaarde og vilde gaae hiem for tilfulde at forsikres om min Ulykke, men blev med Magt holdt tilbage med dette Tillæg: Det nytter Dem ey, thi hun er allerede ikke meere i Deres Vold, og ieg slap ikke heller løs, førend det gandske Sælskab omtrent Klokken to op brød. Ja ieg har tillige siden erfaret, at da min Datter blev savnet hiemme, og man erfoer hos nogle af de theatralske Personer, at ieg var hos Marechal, er ieg meere end 10 Gange bleven søgt der, men idelig fornægtet at have enten været der, eller at være der, uagtet samme Personer paa Gaden selv haver hørt mange af de Talemaader, s. 24man haver nødt mig til at udstøde ved denne voldsomme og formastelige Omgang. Anden Dagen derpaa, som [var] Onsdagen den 13 hujus, haver jeg tilskrevet Hans Høygrevelige Excellence Greven af Laurvigen et Brev, men ey endnu været saa lykkelig at vorde blevet et Svar værdiget. Samme Brev følger her hos in Copia sub littera b, saa vel som det første af Hr. Capitain Falkenskiold mig leverede sub littera a.

I denne mig saa uforsvarlig paabragte Ulykke har jeg intet andet Middel tilovers end i dybeste Underdanighed at indflye til det Høylovlige Krigs Directorium, at Høystsamme efter den Dem allernaadigst tillagde Myndighed vilde tilholde Capitain Falkenskiold at gjøre Rede og Regnskab for den hans Omgang, samt fra hvem det omtalte Brev og det aabne Document er hannem leveret, paa det jeg derved kand faae min Daatter tilbage, hvilket min Ære forbinder mig til for at vise heele Verden, at jeg ingen Deel har i slig en skammelig Gierning. Jeg tvivler ingenlunde paa, at naar det Høylovlige Directorium forestiller Hans Kongelige Mayestet denne uanstændige Omgang, at allerhøyst samme jo, der er den aller ømmeste Fader imod alle sine Undersaatter, lader en forurettet og høyligen krænket Fader vederfares Ret.

I Forvendtning af en naadig Bønhørelse henlever jeg i dybeste Underdanighed.